

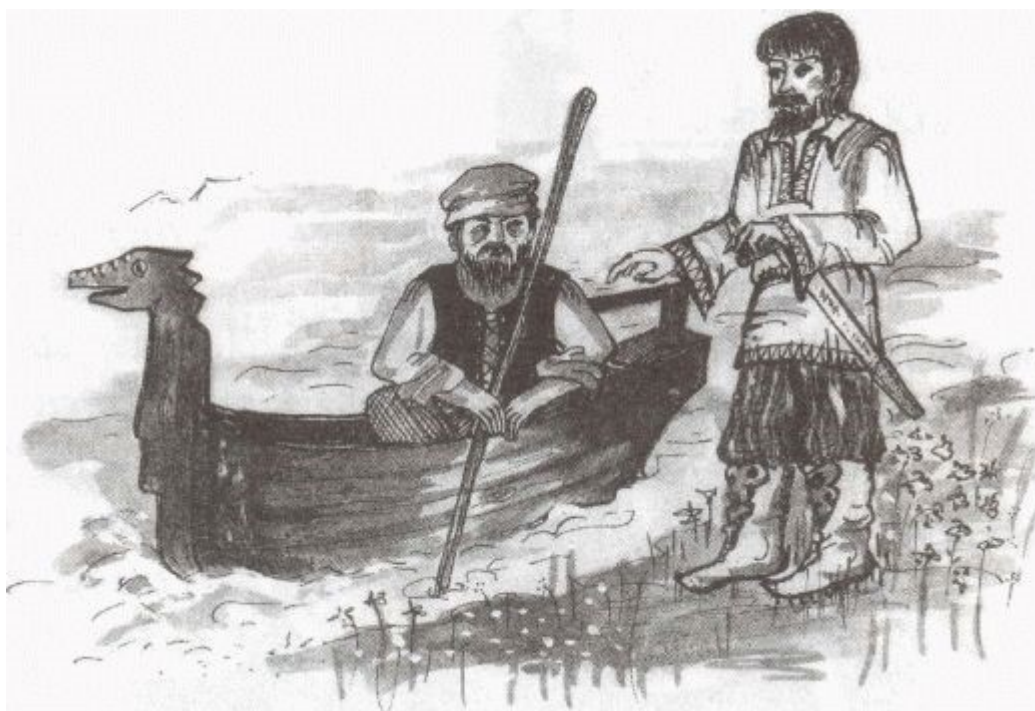
PŘEVOZNÍK A UČENEC

Řecký učenec zkoumal oblasti kolem řeky Nil. S pýchou a nadměru spokojen se svou vědou a filozofií hledal v těch temných místech tajemství, která střeží příroda.

Při jedné příležitosti musel překročit řeku, a tak nastoupil na loď. Starý převozník rázně vesloval a nepřítomně se díval do vody. Najednou se ho učenec zeptal: „Znáš astronomii?“ „Ne, pane.“ „Tak to jsi ztratil čtvrtinu života. Umíš filozofovat?“ „Ne, pane.“ „Tak jsi ztratil další čtvrtinu svého života. Víš něco z historie světa?“ „Ne, pane.“ „Přišel jsi tedy o další čtvrtinu života.“

Vtom loďkou zalomcoval poryv větru. Převrátila se a oba muži spadli do řeky. Převozník se začal mohutnými tempy blížit ke břehu. Učenec mizel bez milosti pod hladinou, křičel z plných plic a bojoval o život.

Převozník se jej snažil zachytit a při tom volal: „Umíš plavat?“ „Ne!“ „Tak to přijdeš o celý svůj život!“

KOLIK PŘÁTEK MÁŠ?

„Kolik si myslíte, že máte přátel?“ zeptal se jeden spolucestující druhého během nedávné cesty. Podíval jsem se na něj a předstíral jsem, že si čtu noviny. Ve skutečnosti jsem poslouchal jejich rozhovor, který mě vedl k zamyšlení.

„Taky jsem si myslel, že jich mám hodně,“ řekl muž, „dokud jsem nemusel přehodnotit podstatu přátelství.“

„Kdo neví, co je to přítel?“ přemítal jsem. Ale v průběhu rozhovoru jsem si uvědomil, že naše tradiční představa přátelství nevystihuje realitu přesně.

Jeho další otázka směřovala více k podstatě. „Kolik lidí, které považujete za své přátele, byste pozval na svatbu?“ „Tak asi dvě stě až tři sta.“ „A na křest dítěte?“ „Tak asi sedmdesát až sto.“

„Kdybyste chtěl jít dnes večer do kina nebo na stadion, kolika osobám byste zavolal?“ „Nevím... snad patnácti až dvaceti.“

„Je vidět, že máte hodně přátel,“ řekl druhý muž s úsměvem. „Ale pro kolik z nich jsou důležité vaše osobní záležitosti, vaše problémy? S kolika sdílíte své ušlechtilé plány, osobní nebo rodinné problémy? Na ramenou kolika z nich byste se mohl vyplakat a cítit se pochopený? A kolik z nich se upřímně raduje z vašich úspěchů a na vlastní kůži prožívají vaše trápení?“

„Děláte mi to těžké,“ odpověděl, „takových je už méně: dva nebo tři.“

„A kdyby jeden z těch dvou nebo tří byl smrtelně nemocen a zbývalo by mu pár měsíců života, nabídl byste jim, že se ujmete jejich rodin a postaráte se o vzdělání jejich dětí?“

„To je opravdu složité, nevybral bych z nich žádného.“ „Máte tedy hodně lidí, kteří vám dělají společnost, dva až tři dobré kamarády, avšak přítele žádného,“ zakončil podivný cestující.

Musel jsem se upřímně zamyslet nad tím, jak je obtížné najít a především si udržet opravdové přátelství, neboť společníků a kamarádů máme všichni dost.

A ty, kolik máš přátel?

DŘEVORUBEC

Do továrny na dřevo přišel muž žádat o práci. Nabídli mu dobrý plat a lepší podmínky než jinde. Umínil si tedy, že vyrobí kvalitní papír.

Prvního dne se přihlásil u mistra. Ten mu dal sekeru a přidělil mu kus lesa. Šťastný muž se vydal do lesa kácet stromy. Během jediného dne jich pokácel osmnáct.

„Blahopřeji,“ řekl mu mistr. „Jen pokračuj.“ Povzbuzen jeho slovy se dřevorubec rozhodl následujícího dne svou práci ještě vylepšit. Uložil se k spánku velmi brzo.

Ráno se probudil dříve než ostatní a vydal se do lesa. Přes veškeré úsilí se mu však nepodařilo pokácel více než patnáct stromů.

„Asi jsem unavený,“ pomyslel si a rozhodl se jít spát se západem slunce. Za úsvitu vstal s odhodláním překročit hranici osmnácti stromů. Ale nedokázal pokácel ani polovinu.

Dalšího dne pokácel sedm stromů, potom pět a poslední den se celé odpoledne lopotil se dvěma stromy. Nejistě se vydal za mistrem. Byl připraven mu sdělit, co se mu stalo, a odpřísáhnout, že dělal, co mohl.

Ten se ho však zeptal: „Kdy jsi naposledy nabrousil sekyru?“ „Nabrousil? Na to jsem neměl čas. Měl jsem moc práce s kácením stromů.“